

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Česká pošta, s.p.**, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2014, č. j. MSK 42464/2014, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2016, č. j. 22 A 70/2014 - 50, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno jeho v záhlaví uvedené rozhodnutí, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč za správní delikt dle § 58 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném v posuzované době.

[2] Součástí podané kasační stížnosti byla i žádost o přiznání odkladného účinku, k níž stěžovatel uvedl, že krajský soud zrušil jeho rozhodnutí z důvodu odlišného posouzení hmotněprávní otázky a zavázal ho svým právním názorem, aby v novém řízení rozhodl odlišně. To by v případě vyhovění kasační stížnosti vedlo k existenci dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci, kdy prvním z nich by byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu, a druhým by bylo řízení o tomto deliktu zastaveno. Má tedy za to, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jeho přiznáním bude zabráněno výše uvedené nežádoucí situaci, která by v dané věci mohla nastat.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přes výzvu soudu nevyjádřil.

[4] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně.

[5] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv a institut odkladného účinku žaloby i kasační stížnosti má primárně poskytovat ochranu žalobci (jako účastníku řízení před správním orgánem) před výkonem napadeného rozhodnutí. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem však Nejvyšší správní soud judikoval, že ani správnímu orgánu nelze odeprít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý než na straně žalobce.

[6] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Dle rozhodnutí ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49 (publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS): „S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenabraditelné újmě.“ Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát ve výše citovaném rozhodnutí: „vrácení řídičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazů nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“ Rozšířený senát zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[7] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[8] První podmínkou přiznání odkladného účinku je prokázání vzniku nepoměrně větší újmy, která leží na stěžovateli. Ten musí dostatečně konkrétně onu nepoměrně větší újmu, která mu vznikne nepřiznáním odkladného účinku, vymezit. Následně je na soudu, aby posoudil, zda tvrzená újma dosahuje intenzity nepoměrně větší újmy a zda by případné následky nepřiznání odkladného účinku byly srovnatelné s následky uvedenými v citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu.

[9] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku možnou existencí dvou různých správních rozhodnutí v téže věci. Toutéž otázkou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58 (publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS), vyslovil: „[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.“ Jedná se sice nesporně o negativní jev, nicméně ani tato obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu a nemůže pro stěžovatele bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. Při posuzování této otázky není relevantní ani to, z jakých důvodů došlo ke zrušení správního rozhodnutí.

[10] S ohledem na výše uvedené skutečnosti neshledal soud důvody, na jejichž základě stěžovatel žádal o přiznání odkladného účinku, dostatečnými pro přiznání odkladného účinku

pokračování

kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Jiné důvody neuvedl, Nejvyšší správní soud proto jeho návrhu nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu